

§ 7.

I den ene Ægtefælles Særeie kan der ikke søges Fyldestgjørelse for Gjæld, som den anden har stiftet, med mindre hin har samtykket i Gjældsstiftelsen. Ligeledes er Erstatningskrav og Bøder, som den ene Ægtefælle maatte paadrage sig, udelukkede fra Fyldestgjørelse i den anden Ægtefælles Særeie.

Tilstrækker ei den enes Særgods til Særgjældens Dækning, og maa derfor Fællesgodset angribes, kan den anden Ægtefælle kræve en tilsvarende Del af Fællesgodset lagt til sit Særgods.

For fælles Gjæld hester Fællesieiet fortrinnsvis. Strækker dette ikke til, kan Gjælden søges fyldestgjort i Ægtefællernes Særeie med Halvdelen hos hver. Opnaas ikke Fyldestgjørelse i det ene Særeie, hester det andet for den tilbageblevne Gjæld.

§ 8.

Opløses Ægtefællers ved Døden, anses begge Ægtefællers Særeie, efter Fradrag af Særgjælden, indlemmet i Fællesboet, som om fuldstændigt Formuefællesskab havde fundet Sted under Ægtefællers, hvorefter Lovgivningens almindelige Regler om Arv og Dødsboffikter komme til Anvendelse, dog at det staar den Efterlevende frit for, om den begjærer det, at beholde hele sin Særformue samt Halvdelen af det beholdne Fællesie og isvrigt at tage Arv efter den Afdøde i Henhold til de gjældende Arvregler.

Der tilkommer Enke samme Afgang som den, Enkemand har efter den bestaaende Lovgivning, til at sidde i uskiftet Bo.

I Tilfælde af Separation eller Skilsmisse tager hver af de tidligere Ægtefæller Halvdelen af det beholdne Fællesbo foruden sit Særeie.

§ 9.

Ved Ægtepagt kan afviges fra Bestemmelserne i §§ 3, 6 og 8.

Ægtepagt kan ei anfægtes af Ægtefællernes Livsarvinger, med mindre den indeholder Bestemmelser om Arvforholdene, som kræfter Livsarvingernes Ret til en Tvangslob (jfr. Forordning om Arv af 21. Mai 1845 § 23, sammenh. med § 2 i Lov af 28. December 1857 om Forandring i nævnte Forordning), idet de paagjældende Bestemmelser for saa vidt træde ud af Kraft, naar Paastand derom fremsættes fra Arvingernes Side. Derimod kunne Livsgaver mellem Ægtefæller i intet Tilfælde omstødes af Ægtefællernes eller vedkommende Givers Livsarvinger.

Al Ægtefællernes Kreditorer kan Ægtepagt og Livsgaver omstødes i Henhold til de almindelige Regler for Retshandlers Afkræftelse (jfr. Lov om Konkurs af 25. Martz 1872, Kapitel 4).

Bestemmelse, hvorved nogen af Ægtefællerne fraskriver sig Ret til i Trangstilfælde at modtage passende Underhold af den anden, er ugyldig.

§ 10.

Ægtepagt oprettes skriftlig. Papiret stemples som Deklaration, og altsaa uden Hensyn til de omhandlede Værdier. Hermed ændres Lov om Brugen af stemplet Papir af 19. Februar 1861 § 22 (jfr. § 65).

Naar Ægtepagten er langsomt og tydelig oplæst for Parterne, vedkjendes den af dem ved deres Underskrift i mindst to efter særlig Opfordring tilstedeværende Vidners Overværelse. Vidnerne paategne Ægtepagten.

Umyndig eller Mindreaarig forpligtes ved Ægtepagt, naar Børge eller Kurator har meddelt Samtykke og Underskrift, vedkjendt som ovenfor.